

U drugom dijelu autor donosi vrlo važan zaključak: »... neosporno je«, kaže on, »da su prikazanja snažno utjecala strukturalno, tehnički i jezično na stvaranje svjetovnog teatra« (str. 93). Stoga »zbog mnogobrojnih dodira s poetskom narodnom tradicijom i s nastupajućim svjetovnim teatrom, crkvena prikazanja su fenomen od velikog interesa, proučavanje kojih pridonosi točnijem i kompletnijem razumijevanju razvoja hrvatske književnosti.«

U tom drugom dijelu autor još raspravlja o teatarskoj mizan-sceni, koja je bila u crkvama ili na crkvenim trgovima, o glumcima koji su bili svećenici, redovnici, katkada i redovnice, a često bratimi, o vremenu i mjestu izvođenja, o versifikaciji koja se je pravila najčešće u osmercu i dvanaesteru, i o glazbi o kojoj su podanici vrlo oskudni.

Čovjek se divi zanimanju, znanstvenoj kritičnosti i izvanrednoj marljivosti autora, Talijana, profesora slavistike na sveučilištu u Bariju, koji je tako dobro naučio hrvatski jezik, da se može baviti hrvatskom starom književnošću i hrvatski pisati. On je na tom polju dao zaista vrijedan doprinos povijesti hrvatske književnosti i još jednom osvjetlio kolijevku i porijeklo te književnosti.

NAŠA RIJEČ

List župne zajednice Kaštel-Sućurca

Dragi Džimbeg

Zahvaljujući suvremenoj tehnici, sposobnosti i požrtvornosti naših današnjih svećenika i njihovih mladih suradnika, ima nekoliko godina u nas se sve više pojavljuju i uspješno izlaze mnogi župni listovi. Jedan od takvih je vrlo zapažen *Naša riječ, list župne zajednice Kaštel-Sućurca*.

Naša riječ je s prvim svojim brojem ugledala svjetlo dana o Božiću 1972. godine. Pokrenuo ju je tadašnji sućurački župnik don Stanko Vrnoga. Iako u početku vrlo skromna, ona je već tada u biti najavila ono što će slijediti. U njoj se odmah osjetila središnja misao izdavača, da bude i ostane list župne zajednice, glasilo koje će tu zajednicu povezivati, usmjeravati, obavještavati i izgrađivati. Osnovno načelo da se u listu angažiraju sami župljani pružalo je bitnu osnovu za daljnju fizionomiju i orijentaciju *Naše riječi*.

Dolaskom don Ivana Matkovića u Kaštel-Sućurac 1973. *Naša riječ* je nanovo startala: na istim temeljima, s istom svrhom, u istoj funkciji. Poput mlade biljke i *Naša riječ* se naglo razvijala i razvila. Postala je, kao župni list, vrlo solidna, sadržajem bogata i tehnički na potrebnj visini. 1973. izlazi njezin drugi broj da bi se još brže pokrenuo treći, i tako redom, 2—3 broja godišnje, sve do trinaestoga, koji je izišao ovoga ljeta. Da ovo vješto uređivano i srediavano glasilo slučajno izlazi knjigotiskom umjesto ciklostilom, *Naša riječ* bi sigurno, s pravom, bila zapažena i na širem području.

Osvrćući se ovdje na *Našu riječ* u cjelini, na sve brojeve, ne možemo sada te brojeve i radove posebno valorizirati; radije ćemo reći nešto o listu kao takvom, o prilogima i njezinim suradnicima, općenito. Namijenjena određenoj sredini, užoj, župskoj zajednici, *Naša riječ* se spontano osvrta i osvrće na sućuračke vjerske, duhovne teme i probleme, ali je u svakom broju istodobno donosila i donosi svoje priloge, osvrte i članke, koji po svojoj općoj problematici i razini obrade pripadaju našem vremenu, suvremenom društvu i čo-

vjeku, ma gdje se on nalazio i živio, jer su odraz naše opće kulturne i duhovne tematike. Kad dakle stvar uočimo u cjelini, možemo se samo zapitati, kako je urednik Matković uspio tako uspješno voditi svoj župski list, odnosno kako su ga on i njegovi suradnici uspijevali i uspijevaju zadržati na zamjernoj visini.

Uvodna riječ, glavni članci, osvrti i prikazi, literarni prilozi i iskustva uvijek su odisali i odišu duhom i svježinom, mladenačkim poletom, što upućuje da u listu najviše surađuju mladi župljani. Susrećemo u njihovim prilogima vrlo ozbiljne teme, čitamo informacije i osvrtne o suvremenim duhovnim i misaonim pokretima i kretanjima u današnjoj kulturi i literaturi, o značajnim djelima i piscima. Iako bi možda trebalo spomenuti i istaknuti neke suradnike, bilo radi imena, bilo samo njihove nadimke, šifre i pseudonime, kao npr. Rančića, Gordana, užim-a, itd., radije ćemo, kako rekosmo, ostati na općoj prezentaciji *Naše riječi* (i njihove, naravno).

Ako izuzmemo neke brojeve — kao ovaj posljednji, 13. koji je gotovo sav posvećen mladomisniku (Rančiću) ili, bolje, problemu i značenju današnjeg svećenika i svećeništva — *Naša riječ* je redovito donosila svoje priloge u nekoliko ustaljenih rubrika: *riječ urednika, članci, osvrti i prikazi, izabrali smo, iskustva, literarni prilozi, župna kronika, obavijesti, humoristički prilozi, sućurački običaji, itd.*

Najvažniji su, dakako, bili glavni članci i aktualni osvrti. Ne ulazeći u to tko ih je pisao — jer je nemoguće potpise sigurno u tom smislu dešifrirati — i koliko je urednik stvari redigirao, moramo priznati da ima vrijednih informacija i priloga. Ima vrlo uspješnih doprinosa i u drugim rubrikama. Ako su ih pisali mladi, iskreno im čestitamo. Odišu zanosom, ali i potrebnom objektivnošću i vještinom pisanja.

Kao cjelina, *Naša riječ* se sadržajno, pa i tehnički, skladno doimlje. Njezinih dosadašnjih 13 brojeva svjedočanstvo su poduzetnog, zajedničkog i smišljenog rada, potvrda zapaženog uspjeha. Možemo samo čestitati Uredništvu, suradnicima i čitavoj župi, vjernicima Kaštel-Sućurca, i poželjeti im istodobno daljnje uspjehe.

MLADI KRŠĆANIN

Ilustrirani list mladih Gospe od anđela — Trogir

Dragi Džimbeg

U vrlo uspjele i uspješne župske listove na ovom našem području ubrojio se sigurno i *Mladi kršćanin* iz Trogira. On zapravo ima jednu veliku prednost: sav je protkan likovnim prilogima, crtežima, koji zajedno s kratkim i često zanimljivim tekstovnim prilogima daju ovom glasilu mladih doista mladenačku, živopisno atraktivnu fizionomiju i neki sugestivan ton. Čini mi se da je *Mladi kršćanin* — baš zbog svojih vještih crteža i kratkih jednostavnih priloga — jedan od najprivlačnijih i najpoučnijih župnih listova, koji su mi zadnje vrijeme došli u ruke.

Ideja o izdavanju *Mladog kršćanina* došla je na pamet mladom župniku don Iliji Vuletiću, koji je za svojega studija u Njemačkoj sigurno susretao mnoga izdanja *für die Jugend*. Došavši prije 7—8 godina u Trogir kao župni pomoćnik, a onda kao župnik, i sam je htio nešto učiniti s mladeži i za mladež. Nakon